

บันทึก

เรื่อง นายสุเมธ ธารีรัตน์ ร้องทุกข์ขอรับวันราชการติดต่อเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญ

หนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๒๖๒๐/๒๕๙๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๙๐ แจ้งว่านายสุเมธ ธารีรัตน์ ได้ยื่นเรื่องราวร้องทุกข์ต่อนายกรัฐมนตรีว่า เดิมผู้ร้องรับราชการในกรมรถไฟ ได้ถูกฟ้องต่อศาลพิเศษหาว่ากระทำการกบฏในคราวกบฏเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ศาลพิพากษายกฟ้อง แต่กรมรถไฟสั่งไล่ออกจากราชการฐานมีมลทินมัวหมองเกี่ยวกับการกบฏ ต่อมาผู้ร้องได้กลับเข้ารับราชการในกรมรถไฟอีก จึงขอให้พิจารณาสั่งให้กรมรถไฟถอนคำสั่งที่ไล่ออกจากราชการคราวก่อนนั้นเสีย เพราะเป็นคำสั่งที่ทำไปโดยใช้ดุลยพินิจเกินกว่าเหตุ แล้ว ให้กระทรวงการคลังนับวันราชการของตนตอนก่อนกับตอนหลังติดต่อกันในการคิดคำนวณบำนาญ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องราวของผู้ร้องให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์พิจารณา เมื่อคณะกรรมการฯ ได้ทราบจากผู้แทนกระทรวงการคลังที่ไปร่วมประชุมว่า เรื่องทำนองนี้กรมบัญชีกลางได้เสนอความเห็นต่อกระทรวงการคลังให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป คณะกรรมการฯ จึงลงมติว่าเรื่องนี้ก็ควรส่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ดังนั้น กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงส่งเรื่องมาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความว่า ผู้ร้องจะมีสิทธิได้นับวันราชการตอนก่อนกับตอนหลังติดต่อกันเพื่อคำนวณบำนาญหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าตามเรื่องราวที่ปรากฏจะเห็นได้ว่าเรื่องนี้ผู้ร้องขอให้พิจารณาถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการเสีย เพื่อประโยชน์แก่การที่จะขอให้นับเวลาราชการตอนก่อนกับตอนหลังติดต่อกันเพื่อคำนวณบำนาญต่อไป ปัญหาเบื้องต้นจึงอยู่ที่ว่าคำสั่งไล่ออกจากการนั้นจะถอนได้หรือไม่ เรื่องนี้ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและนายกรัฐมนตรีว่า คำสั่งไล่ออกจากการนั้นมิได้เป็นไปตามกฎหมาย แต่รัฐมนตรีว่าการหรือนายกรัฐมนตรียังหาได้พิจารณาสั่งในเรื่องนี้ประการใดไม่ และคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าเรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องที่จะต้องอาศัยข้อเท็จจริงรายละเอียดที่ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาโดยเฉพาะ จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะวินิจฉัยปัญหาข้อนี้ได้

อย่างไรก็ดี ผู้แทนกระทรวงการคลังได้ชี้แจงต่อที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ผู้แทนกระทรวงการคลังมีความเห็นว่าปัญหาที่จะต้องพิจารณาคือ ผู้ที่ถูกไล่ออกจากการไปแล้ว ต่อมาได้รับผลให้พ้นจากความผิดตามพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดฐานกบฏและจลาจล พุทธศักราช ๒๔๘๘ นั้น จะนับเวลาราชการตอนก่อนติดต่อกับตอนหลังได้

หรือไม่ ถ้าเป็นดังนั้นเรื่องเช่นนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้เคยพิจารณาให้ความเห็นไว้แล้ว โดยบันทึกที่ได้นำส่งโดยหนังสือ ที่ น.๖๓๐/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๔๙๐

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๔๙๐